

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

تتبع، نگارش و نوشته از:

الحاج داکتر امین الدین « سعیدی – سعید افغانی »

وداکتر صلاح الدین «سعیدی ی – سعید افغانی »

۱۸ نومبر ۲۰۱۵

تطبيق حکم سنگسار توسط عوام الناس جواز ندارد!

مجازات « سنگسار » یا « رجم » در میان ملل، اقوام و شرایع ادیان قبل از اسلام رایج و مورد تطبیق قرار می گرفت. در تورات دست داشته، بارها از حد رجم نام برده شده و در مورد دختری که قبل از ازدواج زنا کرده باشد می خوانیم که: «... آنگاه دختر را به در خانه پدرش آورده و مردمان شهر او را سنگسار نمایند تا بمیرد زیرا در بنی اسرائیل قباحت ورزیده، در خانه پدرش زنا کرده، تا بدین منوال شرارت را از میان خود دورکن. (کتاب عهد عتیق، چاپ لندن، صفحه ۳۷۳. - سفر توریه، مثنی، فصل بیست و دوم آیت ۲۲ و ۲۱).

همچنین درباره زنی زن شوهردار و مرد زن دار آمده است: «اگر مردی با زن شوهرداری یافت شود که بخواهد پس هر دوی ایشان (مردی که با آن زن خوابید و آن زن نیز) بمیرند بدین منوال شرارت را از بنی اسرائیل دور کن» (کتاب عهد عتیق، چاپ لندن - سفر توریه مثنی فصل بیست و دوم آیت ۲۳).

در دین مقدس اسلام به مثابه ادامه دهنده با محتوای بهتر و کاملتر احکام الهی و آخرین دین آسمانی نیز این نوع از مجازات را، به عنوان یک حد شرعی، مسلم و قطعی است وجود داشته و به طور بهتر، عادلانه تر و مشخص تر با ذکر حدود و ثغور کاملاً روشنتر آمده است و معین گردیده است. این جزای حدودی که بیشتر از همه وظیفه وقایه، تنبه و تربیه را پوره می کند نیز برای پاره ای از جرم های بسیار سنگین با وجود و حصول یقینی شرایط خاص و طریق اثبات خاصی در نظر گرفته شده که حکم آن در قرآن عظیم الشان واحادیث نبوی تصریح شده است. هدف کلی شریعت اسلامی از اجراء و تطبیق چنین مجازاتی، اصلاح جامعه، التیام ناهنجاری های ناشی از ارتکاب جرم، تطهیر فرد مجرم و آمرزش گناهی که در اثر ارتکاب این جرم مرتکب شده است، اجرای عدالت در اجتماع، جلوگیری از انحرافات بزرگ و بنیان شکن و مصونیت بخشیدن به جامعه است.

در سیستم حقوقی اسلام مجازات به مجازات حدودی و تعزیراتی تقسیم شده اند. مجازات حدودی که زنا و رجم از آن جمله به شمار می روند به صورت بسیار دقیق در نصوص و حدود اسلامی به صورت صریح تعریف و تشریح شده و

شارع حکم می کند که این جزای حدودی مانند سایر جزای حدودی با به وجود آمدن شبهه ساقط شده و قابل تطبیق نمی باشد (الحدود تسقط بالشبهات- الحدیث)

در شرع اسلام مجازات زنا محصنه (زناى زن شوهردار یا مرد همسر دار) با شرایط خاص، دقیق و حسابی اثبات رجم است. عدول و تخطی از این شرایط اثبات مجاز نیست. در صورتی که این شرایط به وجود نیامده مسأله گناه و بنده نزد بنده و الله تعالی باقی می ماند و مستحب بودن کتمان تخلف زنا نیز در کتب شرعی آمده است. مسلم این است که منکر حکم رجم یا سنگسار در شرع اسلامی می تواند از اسلام خارج و مرتد پنداشته شود و است. علمای اسلام - به جز گروه منحرف خوارج - بر وجوب اجرای حکم سنگسار در صورت اثبات آن به طریق دقیقاً پیشبینی شده فتوا داده اند. این حکم در عصر رسالت پیامبر صلی الله علیه وسلم اجراء شده است، از جمله داستان سنگسار کردن «ماعز بن مالک» و «غابديه» نمونه عینی اجرای این حد الهی است.

- از جانب دیگر حکم سنگسار در مورد همه افرادی که زنا کرده اند جاری نمی شود، طوری که در فوق تذکر دادیم فقط در مورد زناى محصنه اجراء می شود. بنابراین اگر نه مرد زناکار و نه زن زناکار هیچ کدام دارای همسر نباشند حکم سنگسار اجرا نمی گردد و درین صورت مسأله ذره زدن مطرح است.

چنانچه گفته آمدیم نباید فراموش کرد که شریعت اسلامی در تطبیق حکم سنگسار برای زنا حکم فرموده است ولی شرایط بی نهایت دقیق و حسابی را برای ثبوت این جرم در شریعت وضع نموده است، که اگر کسی به این شرایط توجه کند خواهد دید که جز در موارد بسیار نادر، قاضی نمی تواند حکم سنگسار را اجراء کند.

به عبارت دیگر شریعت اسلامی از یک طرف برای ترساندن افرادی که می خواهند به سراغ زنا بروند حکم سنگسار را قرار داده است ولی از طرف دیگر شرایطی برای این حکم قرار داده است که به راحتی نمی توان سنگسار را بر هر کسی اجراء کرد.

قاعده، قانون و فرمول کلی در تطبیق و جاری ساختن احکام حدود در شرع اسلامی این است که مسؤولیت تطبیق و اجرای این احکام به دوش عوام الناس نیست، بلکه تطبیق و اجرای این احکام، وظیفه و مسؤولیت رئیس جمهور، پادشاه، امیر المؤمنین و یا هم نایب ایشان می باشد. در صورتی که در وجود شان، مشروعیت شان و وجود یک امیر در پهلوی امیر دیگر مسأله شبهه مطرح می شود درین صورت تطبیق حکم جزای حدودی به یقین تطبیق نمی شود. وجود امیران متعدد و حتی دربین و داخل این و آن تنظیم ها اختلاف بر سر این مسأله به صورت یقینی شبهه است که مطابق نص حدیث پیامبر اسلام (الحدود تسقط بالشبهات - حدود در صورت به وجود آمدن شبهه ساقط می شوند) کاملاً و به صورت واضح مطرح است.

به جز توسط همین مقامات کسی دیگری نمی تواند این احکام را اجراء و تطبیق نمایند: فقها در این بابت می فرمایند: «اتَّفَقَ الْفُقَهَاءُ عَلَى أَنَّهُ لَا يَقِيمُ حَدَّ الزَّانِي عَلَى الْحُرِّ إِلَّا الْإِمَامُ أَوْ نَائِبُهُ. الموسوعة الفقهية الكويتية: ۳۴/۲۴» (فقها در این مورد متفق الرأى هستند که حد زنا بالای شخص آزاد به جز از امام یعنی پادشاه، رئیس جمهور و یا هم نایب آن توسط شخصی دیگر قائم نمی گردد) زیرا در حدسنگسار ابرو و عزت، و زندگی انسان در نظر است که برای هر کدام آن شریعت مقدس اسلام اهمیت و ارزش خاصی قایل می باشد.

یکبار دیگر باید گفت که در صورت عدم موجودیت حکومت اسلامی حکم سنگسار نیز قابل اجراء نیست. به عبارت دیگر اجرای حدود تنها بر عهده امام و جانشین او است؛ چون پیامبر صلی الله علیه وسلم و خلفای اربعه و حتی بعد از آنان خلفاء شخصاً حدود را اجراء می کردند و پیامبر صلی الله علیه وسلم گاهی در اجرای حدود برای خود جانشین تعیین

می‌کرد و می‌گفت: « واغد یا أنیس إلی امرأة هذا فإن اعترفت فارجمها» «ای انیس فردا نزد زن این مرد برو، اگر اعتراف کرد او را رجم کن».

بنابر اهمیت این مسأله است که در قانون جزای کشور دولت جمهوری اسلامی افغانستان در موارد قضائی که حکم اعدام در میان باشد باید، تأنید، اجراء و تطبیق آن بعد از منظوری رئیس جمهور صورت گیرد، در غیر رئیس جمهور ویا نایب آن که رئیس جمهور مسئولیت را به وی اعطاء فرموده است هیچ شخص و هیچ گروهی صلاحیت و حق ندارد که به هیچ نام و تحت هیچ اقدام و یا هم تطبیق شریعت کسی را اعدام و یا هم سنگسار و رجم نمایند. اگر از موضع فهم سیاسی و فهم دینی در یک بحث نسبتاً باز و آزاد تر بپردازیم حتی مسأله حرکت طالب را هم مورد بررسی قرار دهیم، گفته می‌توانیم که موجودیت دو امیر برای یک سرزمین و حتی در بین خود حرکت طالب و وجود امیران متعدد برای سرزمین معین اسلامی در بین مجاهدین به شمول امیر اسماعیل خان و امیر عبد الرب رسول سیاف و امیر گلبدین حکمتیار و یا هم در جانب کابل رئیس جمهور محمد اشرف غنی، به صورت قطع شبهه دیگری است که تطبیق حکم حدودی را که سنگسار از جمله آن است، ساقط می‌کند.

بناءً هر حکم سنگسار که توسط هر گروه و یا ملا و یا آخوند در کنار و گوشه کشور ما و یا جهان اسلام مورد تطبیق قرار می‌گیرد و در آن چنین شبهات و شبهات دیگر باشد و با وجود آن هم تطبیق می‌گردد، به جز از وحشت و بربریت چیزی دیگری نبوده و به هیچ صورت نمی‌توان آن را حکم و فیصله اسلامی قلمداد نمود. اجرای همچو اعمال از فهم شریعت غرای محمدی به دور بوده، و ضرر جبران ناپذیری به نام دین مقدس اسلام و مسلمانان می‌رساند. اجرای این اعمال خودسرانه مسلمانان را از نام اسلام و شریعت غرای محمدی متنفر ساخته و مردم را به بغاوت تشویق و ترغیب می‌فرمایند.

تطبیق جزا های حدودی با وجود شبهات مطابق نص شرعی ساقط می‌شود. این عدم اقرار متهم شبهه ای است که در اثبات جرم یک شاهد در مقابل یک شاهد قرار گرفته و تعادل شهود و مستندات درین صورت هم مطابق قوانین مدرن جهان امروز و هم مطابق به شریعت اسلام که شبهه در اثبات تخلف است موضوع سقوط و عدم تطبیق حد شرعی مطرح می‌گردد.

اثبات اتهام به شهادت چهار شاهد عاقل، بالغ غیر فاسق به نحوی که شهادت شاهد عمل جرمی زنا را مانند داخل و خارج شدن چوب سرمه در سرمه دانی شهادت و توصیف کند عملاً تقریباً همچو شهادت مندرج در حدیث محمدی اثبات جرم زنا را ازین طریق شهود، ناممکن است. وجود زن و مرد در یک محل که دور از انظار مردم که با تأسف در کشور های عقب مانده اکثر احکام زنا حتی به این حالت هم صادر می‌شوند عمل خلاف اسلامی و مطابق نصوص شرعی اثبات جرم نیست و تطبیق آن نیز مجاز نمی‌باشد. لذا وجود این جزا عمدتاً انزار، تهدید و تربیه و وقایه تا تطبیق آن به هر قیمت.

نقطه دیگر ذی فهم در شرع اسلامی همین است که: شخصی که مرتکب زنا می‌شود مسأله خطا و گناهش نزد الله تعالی و بنده کار داخلی شان که در صورت اثبات مشخص و محدود شده در شرع بیان شده اما بر متهم این عمل مستحب است که عیب خودش را بپوشاند و خود توبه کند؛ به دلیل فرموده پیامبر صلی الله علیه و سلم: « کل أمتی معافی إلا المجاهرین، وإن من المجاهرة أن يعمل الرجل باللیل عملاً، ثم یصبح و قد ستره الله علیه، فیقول: یا فلان عملت البارحة كذا و كذا و قد بات یستره ربه و یصبح یكشف سترالله علیه»

(تمام اتم مورد عفو قرار می‌گیرند مگر کسانی که (گناهی انجام می‌دهند و آن را) آشکار می‌کنند، و از جمله آشکار کردن گناه این است که کسی، شب گناهی را انجام دهد و تا صبح خدا گناهش را پوشیده دارد اما او در روز بگوید:

فلانی : دیشب فلان گناه و فلان گناه را انجام داده‌ام، در حالی که پروردگارش آن را پوشانده، ولی او پوششی را که خدا بر عیب او قرار داده بر می‌دارد (گنااهش را آشکار می‌کند). (متفق علیه).

اگر کسی عمل استجابی نکرد و به خاطر تزکیه اقرار کرد در آن هم تدقیق بیشتر لازم است، چنانچه در زمان پیامبر اسلام شخصی بر جماعت صحابه داخل شده. و اعتراف به زنا کرد اما برایش گفته شد خارج شو دیوانه شده ای؟ « اَبِك ابق...»

لذا حکم جزای حدودی در شریعت اسلام بیشتر تربیه و انظار و وقایه است که شدید بودن تدابیر مشخص محدود و دقیق توصیف شده در اثبات اتهام و در صورت عدم تطبیق حکم حدودی مذکور در صورت عدم وجود آن شرایط و شبهه تطبیق به صورت واضح ساقط است.

والله اعلم بالصواب